

Arrest

nr. 250 508 van 5 maart 2021
in de zaken RvV X / IV en RvV X / IV

In zake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, op 11 mei 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 april 2020.

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, op 11 mei 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 april 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de administratieve dossiers.

Gelet op de beschikkingen van 7 januari 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 februari 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat A. LOOBUYCK en van attaché A. SMIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekers, die volgens hun verklaringen België zijn binnengekomen op 10 mei 2019 samen met hun minderjarige dochter K., dienden op 15 mei 2019 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 6 april 2020 nam de commissaris-generaal de beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissingen werden verzoekers bij aangetekende brief van 9 april 2020 ter kennis gebracht.

- De bestreden beslissing die is genomen ten aanzien van verzoeker, R.S.R.D., luidt als volgt:

*“Asielaanvraag: 15/05/2019
Overdracht CGVS: 01/10/2019*

In het kader van uw verzoek om internationale bescherming vond uw persoonlijk onderhoud plaats op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) 4 februari 2020 van 14.10 uur tot 17.05 uur. U werd bijgestaan door een tolk die het Spaans machtig is. Uw advocaat, meester Kiwakana Martine loco meester Loobuyck Alexander, was aanwezig gedurende het volledige persoonlijke onderhoud.

A. Feitenrelaas

U verklaart de nationaliteit van El Salvador te bezitten. U bent geboren op 3 september 1988 in San Salvador. U heeft tot in 2016 steeds in de Kolonia Malaga in San Salvador gewoond, samen met uw broer, uw zus en uw moeder. U behaalde uw middelbaar diploma en werkte vervolgens in de bouwsector en in de logistiek. In 2016 bent u gaan samenwonen met uw huidige partner, U.O.N.D. (OV (...)), in een appartement in Condominio Los Diplomaticos in San Jacinto. Samen hebben jullie een dochter, K. Uw partner werkte in een call-centrum in San Salvador.

Op 25 februari 2019 werd uw partner aan jullie appartement benaderd door een lid van de bende MS. Hij begon vragen te stellen over jullie appartement en de inwoners. De man vertelde haar dat jullie uit het appartement moesten vertrekken zonder de spullen uit het appartement mee te nemen. Uw partner vertelde u dit toen u van uw werk terug thuiskwam. Op 27 februari 2019 ging uw partner een klacht indienen bij het Openbaar Ministerie. Jullie klacht werd genoteerd en er zou een inspecteur-onderzoeker op de zaak worden gezet. U en uw partner besloten om op zoek te gaan naar een andere woning, maar dat was niet gemakkelijk. Jullie hadden angst wanneer jullie thuis verbleven. Jullie besloten enkele nachten bij uw moeder, enkele nachten bij vrienden en soms in een hostel te verblijven. De andere nachten verbleven jullie thuis, in afwachting van een telefoontje van de autoriteiten over jullie zaak. Op 4 april 2019 kwam uw partner thuis van de supermarkt toen ze een tweede keer werd aangesproken door hetzelfde bendelid. Hij vroeg haar waarom jullie het huis nog niet uitwaren en stelde een ultimatum: tegen het einde van de maand moesten jullie het appartement verlaten. Indien jullie hier niet aan tegemoet zouden komen, zouden ze jullie laten verdwijnen. Jullie mochten niets meenemen uit het appartement. U en uw partner besloten om jullie tot een andere instantie te wenden omdat jullie nog niets van het Openbaar Ministerie hadden gehoord. Op 5 april ging uw partner naar de ombudsman Die kon jullie enkel een drie tot vijf dagen onderdak aanbieden, wat geen oplossing op de lange termijn was. Op 7 april verhuisden jullie naar La Libertad, waar een kennis van jullie woont die kamers verhuurt. Daar was de situatie rustiger. Jullie besloten om het risico te nemen om de inboedel van jullie huis toch te verkopen omdat jullie financiële middelen nodig hadden. U en uw partner denken dat de benedeleden jullie appartement viseerden omwille van de ligging. Het was moeilijk om elders een woning te vinden omwille van de rivaliteit tussen de bendes in El Salvador. Omdat de benedeleden jullie appartement wilden innemen, besloten jullie het land te verlaten.

Op 9 mei 2019 verlieten u, uw partner en uw dochter samen El Salvador. Jullie vlogen via Spanje naar Nederland, waarna jullie op 10 mei 2019 met de trein in België zijn aangekomen. Op 15 mei 2019 dienden jullie een verzoek om internationale bescherming in.

Ter staving van uw verzoek legt u volgende documenten neer: het paspoort van u en uw partner, de identiteitskaart van u en uw partner, twee klachtenbrieven en enkele nieuwsartikelen neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit uw verklaringen blijkt dat u vreest voor vervolging in El Salvador omdat bendeleden van de MS aan uw partner gevraagd hebben om jullie appartement te verlaten (CGVS (...), p. 9-10). Jullie appartement heeft een goede ligging, op de bovenste verdieping en met een belangrijk uitzicht (CGVS (...), p. 13; CGVS (...), p. 10).

Vooreerst dient opgemerkt dat, zelfs al blijkt uit de beschikbare informatie dat de georganiseerde misdaadgroepen actief in El Salvador een grote invloed kunnen uitoefenen op het sociale, economische en politieke leven aldaar en dat deze bendes door sommige bronnen bestempeld worden als een de facto autoriteit, dan nog pogen deze bendes eerder door middel van criminele activiteiten hun economische en territoriale positie te behouden en stellen we vast dat de drijfveer van daden van vervolging veeleer economisch is en geenszins politiek gemotiveerd (cf. COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 15 juli 2019 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20190715.pdf). Bijgevolg is in verzoeken om internationale bescherming waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, de reden van de vervolging veelal niet politiek maar puur crimineel en economisch van aard en is er geen band met de Conventie van Genève op basis van (toegeschreven) politieke overtuiging aanwezig. Dit is bijvoorbeeld het geval in situaties van afpersing en vervolging omwille van financiële redenen.

Ook een band met de Conventie op basis van het behoren tot een sociale groep is in de context van vervolging waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, niet vanzelfsprekend. Om tot een sociale groep te behoren dient men immers te beantwoorden aan de definitie van een sociale groep zoals weergegeven in artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet. Volgens deze bepaling moet een groep worden geacht een specifieke sociale groep te vormen als leden van de groep een aangeboren kenmerk vertonen of een gemeenschappelijke achtergrond hebben die niet gewijzigd kan worden, of een kenmerk of geloof delen dat voor de identiteit of de morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel is, dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven, en wanneer de groep in het betrokken land een eigen identiteit heeft, omdat zij in haar directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd. Aldus is het enkele feit te behoren tot een groep die omwille van geldelijke redenen wordt vervolgd, bijvoorbeeld door middel van afpersing, onvoldoende om als een sociale groep te worden beschouwd in de zin van artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van nationaliteit, met alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken, moet worden gesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u wegens uw ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of uw politieke overtuiging werd gevisieerd door een criminele bende. U bent niet politiek actief (CGVS (...), p. 11). Uit uw verklaringen blijkt dat u nooit problemen heeft gekend met de autoriteiten in El Salvador (CGVS (...), p. 11). U heeft, naast de bedreigingen door bendeleden die het op uw appartement gemunt hadden omdat het goed gelegen was, geen andere problemen gekend in El Salvador (CGVS (...), p. 10-12). Er moet bijgevolg worden geconcludeerd dat u in het kader van uw verzoek om internationale bescherming geen elementen aanbracht die er op zouden wijzen dat u omwille van een van de criteria van de Vluchtelingenconventie zou zijn vervolgd of bij terugkeer omwille van deze criteria zou worden vervolgd.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoek om internationale bescherming ook een subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er een reëel risico bestaat dat hij bij terugkeer naar zijn land van herkomst blootgesteld zal worden aan foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Er dient echter te worden vastgesteld dat de door u aangehaalde bedreigingen door bendeleden en gevolgen ervan niet ernstig en zwaarwichtig genoeg zijn om er een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming uit af te leiden.

U heeft immers niet aannemelijk gemaakt dat u en uw gezin heden gevisieerd zouden worden door bendeleden van de MS in El Salvador. Uit jullie verklaringen blijkt namelijk niet dat u of uw partner problemen hebben gekend nadat jullie het appartement dat jullie huurden, verlaten hebben op 7 april 2019. Het is uiteraard erg en verwerpelijk dat u en uw gezin jullie appartement moesten verlaten en op zoek moesten naar een andere woonplaats; uit uw verklaringen blijkt echter niet dat dit voor jullie niet redelijk of niet mogelijk was. Jullie hebben geen problemen gekend toen jullie enkele dagen terug bij uw moeder woonden; ook niet toen u in de hotels sliep of toen jullie gedurende een maand bij een kennis in La Libertad verbleven (CGVS (...) p. 12-13) Uit uw verklaringen blijkt eveneens dat u geen problemen heeft gekend gerelateerd aan uw werk, terwijl u nog bent gaan werken in werken in San Salvador op 23 april 2019 (CGVS (...), p. 8). U, noch uw partner slagen erin te duiden waarom jullie niet bij uw familie in

de Kolonia Malaga zouden kunnen wonen (CGVS (...), p. 21). Uit uw verklaringen blijkt namelijk dat u tot in 2016 altijd bij uw moeder in de Kolonia Malaga heeft gewoond (CGVS (...), p. 4-5). Uzelf heeft nooit problemen gehad met benedeleden toen u in Kolonia Malaga woonde (CGVS (...), p. 12). Ook na uw verhuis kwam uw gezin regelmatig in de Kolonia Malaga, uw dochter ging daar namelijk naar de crèche (CGVS (...) p. 9). Uw familie, die heden nog in Kolonia Malaga wonen, kennen daar evenmin problemen (CGVS (...), p. 5; CGVS (...), p. 9). De benedeleden zijn volgens uw eigen verklaringen niet op de hoogte wie uw familie is (CGVS (...), p. 12). Uw partner kan evenmin redenen opnoemen waarom jullie niet bij jullie familie in El Salvador zouden kunnen wonen (CGVS (...), p.21). Bovendien verklaarde uw partner dat jullie weldegelijk nog in El Salvador zouden kunnen wonen indien jullie een geschikt appartement hadden gevonden (CGVS (...), p. 20). De uitleg van uw partner dat jullie geen huurhuis konden vinden dat jullie konden betalen, is niet aannemelijk aangezien jullie 3000 dollar ter beschikking hadden om vliegtickets te kopen (CGVS (...), p. 19). Hiermee geconfronteerd stelt uw partner dat jullie toen nog niet alle inboedel verkocht hadden en dat jullie te weinig tijd hadden om een andere woning te zoeken, een verklaring die in casu niet als verschoningsgrond kan dienen (CGVS (...), p. 19-20).

Voorts blijkt dat uw partner haar familie geen problemen met benedeleden na jullie vertrek (CGVS (...), p. 6). Dit is des te meer opmerkelijk aangezien de familie van uw partner in hetzelfde condominium woont, met name in het appartement onder dat van jullie (CGVS (...), p. 6-7). Indien de benedeleden jullie daadwerkelijk zouden viseren omdat jullie de inboedel uit het appartement hebben verkocht, is het weinig waarschijnlijk dat ze niet bij haar familie naar jullie op zoek zouden zijn gaan (CGVS (...), p. 14; CGVS (...), p. 6, 21).

Uit uw verklaringen blijkt aldus niet dat u en uw gezin heden geïsoleerd worden door benedeleden van de MS in El Salvador. Er moet dan ook worden gesteld dat u op basis van het verliezen van uw huurhuis omwille van bedreigingen door benedeleden geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet aannemelijk maakt.

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande conclusie niet wijzigen. Uw paspoort en identiteitskaart en deze van uw partner hebben louter betrekking op uw identiteit. De klachtenbrieven bevestigen dat u klacht bent gaan neerleggen omdat u door benedeleden bedreigd werd om uw huurhuis te verlaten, hetgeen op zich niet betwist wordt. De nieuwsartikelen hebben geen betrekking op uw persoonlijke situatie; u noch uw familieleden worden hierin vermeld (CGVS (...), p. 4). Er kan uit de door u neergelegde documenten aldus geen informatie worden afgeleid met betrekking tot een eventuele band tussen uw problemen en de criteria van de Vluchtelingenconventie of met betrekking tot de ernst van de door u aangehaalde problemen.

Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingenrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de COI Focus El Salvador: Retour au pays des ressortissants van 9 januari 2020 (beschikbaar op <https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coifocussalvador.retouraupaysdesressortissants20200109.pdf>), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit een bevraging van IOM in 2019 gaven terugkeerders aan dat het gebrek aan economische

mogelijkheden de hoofdrede was om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 27 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie bij terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders kan leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de informatie van de COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 15 juli 2019 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20190715.pdf) blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 15 juli 2019 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20190715.pdf) en de "UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador" van maart 2016 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door georganiseerde misdaadgroepen, de Salvadoraanse politie en de veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is bendegerelateerd. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld gevisieerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

- De bestreden beslissing die is genomen ten aanzien van verzoekster, U.O.N.D., luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 15/05/2019

Overdracht CGVS: 01/10/2019

In het kader van uw verzoek om internationale bescherming vond uw persoonlijk onderhoud plaats op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) 4 februari 2020 van 09.10 uur tot 12.50 uur. U werd bijgestaan door een tolk die het Spaans machtig is. Uw advocaat, meester Kiwakana Martine loco meester Loobuyck Alexander, was aanwezig van 09.42 uur tot het einde van uw persoonlijk onderhoud.

A. Feitenrelaas

U verklaart de nationaliteit van El Salvador te bezitten. U bent geboren op 14 december 1992 in San Salvador. U heeft tot in 2016 steeds bij uw moeder en uw twee zussen gewoond in een appartement in Condominio Los Diplomaticos in San Jacinto. U behaalde uw middelbaar diploma en werkte vervolgens in een call-centrum. In 2016 bent u gaan samenwonen met uw huidige partner, R.S.R.D. (OV (...)). Samen hebben jullie een dochter, K. Uw partner werkte in de bouwsector en in de logistiek.

Op 25 februari 2019 werd u aan jullie appartement benaderd door een lid van de bende MS. Hij begon u vragen te stellen over jullie appartement en de andere inwoners. De man zei u dat jullie uit het appartement moesten vertrekken zonder de spullen uit het appartement mee te nemen. U vertelde dit aan uw partner toen hij van zijn werk terug thuiskwam. Op 27 februari 2019 ging u een klacht indienen bij het Openbaar Ministerie. Jullie klacht werd genoteerd en er zou een inspecteur-onderzoeker op de zaak worden gezet. U en uw partner besloten om op zoek te gaan naar een andere woning, maar dat was niet gemakkelijk. Jullie hadden angst als jullie thuis verbleven. Jullie besloten enkele nachten bij de moeder van uw partner, enkele nachten bij vrienden en soms in een hostel te verblijven. De andere nachten verbleven jullie thuis, in afwachting van een telefoontje van de autoriteiten over jullie zaak. Op 4 april 2019 kwam u thuis van de supermarkt toen u een tweede keer werd aangesproken door hetzelfde bendelid. Hij vroeg u waarom jullie het huis nog niet uitwaren, en stelde een ultimatum: tegen het einde van de maand moesten jullie het appartement verlaten. Indien jullie hier niet aan tegemoet zouden komen, zouden ze jullie laten verdwijnen. Jullie mochten niets meenemen uit het appartement. U en uw partner besloten om jullie tot een andere instantie te wenden omdat jullie nog niets van het Openbaar Ministerie hadden gehoord. Op 5 april ging u naar de ombudsman. Die kon enkel een drie tot vijf dagen onderdak aanbieden voor jullie, wat geen oplossing op de lange termijn was. Op 7 april verhuisden jullie naar La Libertad, waar een kennis van jullie woont die kamers verhuurt. Daar was de situatie rustiger. Jullie besloten om het risico te nemen om de inboedel van jullie huis toch te verkopen omdat jullie financiële middelen nodig hadden. U en uw partner denken dat de bendeleden jullie appartement viseerden omwille van de ligging. Het was moeilijk om elders een woning te vinden omwille van de rivaliteit tussen de bendes in El Salvador. Aangezien de bendeleden jullie appartement wilden innemen, besloten jullie het land te verlaten.

Op 9 mei 2019 verlieten u, uw partner en uw dochter samen El Salvador. Jullie vlogen via Spanje naar Nederland, waarna jullie op 10 mei 2019 met de trein in België zijn aangekomen. Op 15 mei 2019 dienden jullie een verzoek om internationale bescherming in.

Ter staving van uw verzoek legt u volgende documenten neer: het paspoort van u en uw partner, de identiteitskaart van u en uw partner, twee klachtenbrieven en enkele nieuwsartikelen neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u zich baseert op dezelfde problemen als die van uw partner, R.S.R.D (OV (...)) (CGVS (...), p. 12 -14). U was nooit politiek actief in El Salvador (CGVS (...), p. 10). Uzelf heeft nooit problemen gekend met de autoriteiten in El Salvador (CGVS (...), p. 14). U heeft geen andere problemen gekend in El Salvador die geleid hebben tot uw vertrek uit El Salvador en u werd in het verleden niet persoonlijk geïnterviewd door bendeleden (CGVS (...), p. 13-14). In hoofde van uw partner werd een weigeringsbeslissing genomen waarbij rekening gehouden werd met uw verklaringen. De beslissing luidt als volgt:

[idem bestreden beslissing verzoeker]

Voor u wordt derhalve eenzelfde beslissing genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de rechtspleging

De heer R.S.R.D. (verzoeker) (RvV 247 306) en mevrouw U.O.N.D. (verzoekster) (RvV 247 303) zijn echtgenoten. Verzoekers beroepen zich blijkens de inhoud van de bestreden beslissingen en de verzoekschriften op dezelfde motieven. Met het oog op een goede rechtsbedeling en gelet op hun onderlinge verknochtheid worden de voormelde zaken gevoegd.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1.1. In het verzoekschrift in hoofde van verzoeker, dat werd overgenomen in het verzoekschrift van verzoekster, wordt een schending aangevoerd van de volgende bepalingen:

“Schending van artikelen 48/3 en 48/4 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, B.S. 31 december 1980.

Schending van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet

Schending van het redelijkheidsbeginsel, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

Schending van de materiële motiveringsplicht, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.”

In het verzoekschrift in hoofde van verzoeker, dat werd overgenomen in het verzoekschrift in hoofde van verzoekster, werd met betrekking tot de vluchtelingenstatus vooreerst toegelicht als volgt:

“II.1.1. Verwerende partij stelt in haar beslissing dat verzoekende partij er niet in geslaagd is om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken en dat verzoekende partij evenmin in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming.

Verwerende partij stelt het volgende:

[citaat bestreden beslissing]

Verzoekende partij merkt op dat verwerende partij de situatie in El Salvador minimaliseert. Verzoekende partij heeft uitgebreid verteld over de aanhoudende bedreigingen door de bendes die onhoudbaar waren geworden en die verzoekende partij heeft gedwongen om haar land te verlaten. Het feit dat de daden van de bendes niet hoofdzakelijk politiek ingegeven zijn, betekent niet dat zij niet gewelddadig te werk gaan en dat het leven van verzoekende partij niet in gevaar zou zijn.

II.1.2. Verwerende partij ontkent tevens niet dat verzoekende partij en haar gezin bedreigd werd door de bendes, dat zij hun appartement moesten verlaten om niet vermoord te worden.

Verzoekende partij wenst te verwijzen naar artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet:

“(…) Het feit dat een asielzoeker in het verleden reeds werd vervolgd, of reeds ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks is bedreigd met dergelijke vervolging of met dergelijke schade, is een duidelijke aanwijzing dat de vrees voor vervolging gegrond is en het risico op ernstige schade reëel is, tenzij er goede redenen zijn om aan te nemen dat die vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen (...) »

Verzoekende partij werd aldus gevisieerd door de bendes, haar appartement uitgejaagd en vreesde voor haar leven. Verwerende partij geeft zelf aan dat de bendes erg gewelddadig te werk gaan en er niet voor terug deinzen om mensen te vermoorden indien zij hun zin niet krijgen. Verzoekende partijen hebben niet gehoorzaamd: zij hebben hun inboedel van het appartement verkocht om het land te kunnen ontvluchten en zij hebben tot tweemaal toe klacht neergelegd bij de politie, wat hen uiteraard een doelwit maakt. Terugkeer naar hun land van herkomst en naar hun oud leven, zou hun doodsvonnissen betekenen. Het is dan ook niet ernstig van verwerende partij om alles te minimaliseren en te stellen dat verzoekende partij en haar gezin geen problemen meer kenden toen zij hun appartement verlieten en bij vrienden, op hotel,... verbleven.

[citaat bestreden beslissing]

Verwerende partij stelt nog dat verzoekende partijen over voldoende geld beschikten en aldus konden verhuizen binnen EL Salvador om zich veilig te stellen - quod certe non:

[citaat bestreden beslissing]

Verwerende partij is niet ernstig. Eerstens had verzoekende partij verklaard dat zij eventueel konden verhuizen als zij een appartement vonden, maar dat was nog voor dat zij hun meubels hadden verkocht en aldus ongehoorzaam waren geweest. Ten tweede was zelfs verhuizen binnen EL Salvador erg gevaarlijk, omdat de bendes werkelijk overal aanwezig zijn. Zij zouden nergens veilig zijn.

Verzoekende partij meent dan ook dat verwerende partij artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet heeft geschonden door haar de vluchtelingenstatus te weigeren.

Het is duidelijk dat verwerende partij de werking van de bendes in El Salvador niet kent. Verzoekende partij en haar gezin werd bedreigd met de dood, zij kon geen kant meer op.

Uit de motivering van verwerende partij blijkt dan ook hoe onredelijk en onvoorzichtig verwerende partij te werk is gegaan bij de beoordeling van de asielaanvraag van verzoekende partij.

Verzoekende partij meent dan ook dat zij weldegelijk in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus.”

In het verzoekschrift in hoofde van verzoeker – dat werd overgenomen in het verzoekschrift in hoofde van verzoekster – wordt aangevoerd dat verzoeker minstens in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus. Hij citeert de motieven van de bestreden beslissing over artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet en stelt niet te begrijpen hoe de commissaris-generaal op basis van deze motieven kan stellen dat hij zonder gevaar voor haar leven kan terugkeren naar El Salvador. Hij stelt verder dat het rapport waarop de commissaris-generaal zich baseert achterhaald is en wijst erop dat anno 2020 de (humanitaire) situatie in El Salvador, dat wordt gerund door bendes en wordt gezien als een van de gevaarlijkste landen ter wereld, volledig ontspoord is. Hij citeert hierbij uit een persartikel van 22 november 2019 uit The Guardian en uit een artikel van 30 november 2019 uit Foreign Policy.

Verder voert verzoeker aan dat de situatie volledig dreigt te ontsporen door de huidige coronacrisis. Hij meent dat de commissaris-generaal bezwaarlijk kan volharden dat hij kan terugkeren naar El Salvador en er een menswaardig leven lijden. Immers, niet enkel zullen verzoekers geconfronteerd worden met bendes die hen afpersen, zij zullen tevens geen werk vinden door de huidige coronacrisis, noch zullen zij de noodzakelijke medische zorg kunnen krijgen indien zij besmet raken met de ziekte.

In het verzoekschrift in hoofde van verzoeker, dat werd overgenomen in het verzoekschrift in hoofde van verzoekster, wordt dan ook besloten als volgt:

“II. 1.6. Verzoekende partij meent dat verwerende partij bijzonder onzorgvuldig te werk is gegaan en ten onrechte de vluchtelingenstatus, minstens het statuut van subsidiaire bescherming aan verzoekende partij geweigerd heeft.

Een dergelijke manier van redeneren en desgevallend gebrekkig onderzoeken schendt dan ook op een kennelijke wijze de algemene beginselen van behoorlijk bestuur als het redelijkheidbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.”

3.1.2. In een aanvullende nota van 1 februari 2021 brengt de commissaris-generaal de volgende documenten ter kennis:

- de COI Focus “Salvador. Retour au pays des ressortissants” van Cedoca van 17 december 2020;
- de COI Focus “Salvador. Situation sécuritaire” van Cedoca van 12 oktober 2020.

3.2. De Raad onderzoekt de verzoeken om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoekers al dan niet beantwoorden aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

3.3. Verzoekers slagen er niet in hun nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken. De Raad stelt vast dat hun verweer in de verzoekschriften in wezen beperkt blijft tot het volharden in hun verklaringen en hun vrees voor vervolging bij een terugkeer naar El Salvador en het minimaliseren en in twijfel trekken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal. Hiermee slagen zij er echter niet in om de pertinente en correcte motivering in de bestreden beslissingen te weerleggen of in een ander daglicht te stellen.

Verzoekers voeren aan dat de commissaris-generaal niet betwist dat zij bedreigd werden door bendes en dat zij hun appartement dienden te verlaten om niet vermoord te worden en menen aldus dat artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet van toepassing is. Dit artikel bepaalt dat: *“Het feit dat een asielzoeker in het verleden reeds werd vervolgd, of reeds ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks is bedreigd met dergelijke vervolging of met dergelijke schade, is een duidelijk aanwijzing dat de vrees voor vervolging gegrond is en het risico op ernstige schade reëel is, tenzij er goede redenen zijn om aan te nemen dat die vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen”*.

De Raad merkt in dit verband op dat de bestreden beslissingen terecht oordeelden dat verzoekers niet aannemelijk maken dat zij actueel bij een terugkeer naar El Salvador nog geïsoleerd zullen worden door bendeleden, nu uit hun verklaringen niet kan blijken dat zij nog problemen gekend hebben nadat zij hun appartement hebben verlaten en uit hun verklaringen niet kan blijken dat het voor hen onmogelijk of onredelijk zou zijn om op zoek te gaan naar een andere woning om aan hun problemen met de bendes te ontkomen. Verzoekers voeren thans in hun verzoekschrift aan dat zij bij een terugkeer naar El Salvador een doelwit zullen vormen omdat zij niet gehoorzaamd hebben aan de eisen van de bende en de inboedel van hun appartement hebben verkocht en omdat zij klacht hebben ingediend bij de politie. De Raad merkt in dit verband vooreerst op dat verzoeker tijdens het interview bij aanvang van de procedure niet vermeld heeft dat de bendeleden hen vroegen om de meubels in het appartement achter te laten (administratief dossier verzoeker, CGVS-vragenlijst, stuk 7, p. 2). Bovendien stelden de bestreden beslissingen terecht vast dat uit verzoekers verklaringen blijkt dat de familie van verzoekster, die in het appartement onder dat van verzoekers wonen, geen problemen hebben gekend na het vertrek van verzoekers (administratief dossier verzoekster, Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 6-7) en het niet aannemelijk is dat, indien de bende verzoekers daadwerkelijk zouden viseren omdat zij de inboedel uit hun appartement hebben verkocht, zij niet bij hun familie naar hen op zoek zouden gaan. De Raad stelt daarenboven nog vast dat uit de verklaringen van verzoekster kan blijken dat haar familie niet meer gemeld heeft dat er nog bendeleden naar verzoekers' appartement zouden zijn geweest, hoewel verzoekster verklaarde dat haar zus thuis is en aldus kan worden verwacht dat zij het zou opmerken indien er nog bendeleden naar het appartement van verzoekers zouden komen (*Ibid.*, p. 21). Verzoekers tonen aldus op geen enkele wijze aan dat zij of hun familieleden nog geïsoleerd zouden worden door de bende omwille van het feit dat zij de inboedel van het huis verkocht hebben of klacht hebben ingediend bij de politie. In zoverre verzoekers nog stellen dat het onredelijk is om te stellen dat zij een ander appartement kunnen zoeken in El Salvador omdat zij thans ongehoorzaam zijn geweest aan de bendes, tonen verzoekers niet aan dat de bendes hen nog viseren. Dit geldt tevens voor verzoekers verweer dat het gevaarlijk is om te verhuizen binnen El Salvador omdat de bendes overal aanwezig zijn en zij nergens veilig zullen zijn. Hierbij merkt de Raad nog op dat uit verzoekers verklaringen blijkt dat zij geen problemen kenden toen zij gedurende enkele dagen verbleven bij de moeder van verzoeker, toen zij in hotels sliepen of toen zij gedurende een maand bij een kennis in La Libertad verbleven, zodat dit feit op zich al de ernst van de problemen relatieveert (administratief dossier verzoeker, Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 12-13). Bovendien kende de familie van verzoeker evenmin problemen met de bendes in de kolonia Malaga waar zij verblijven (*Ibid.*, p. 5). Aldus tonen verzoekers niet *in concreto* aan dat zij zich nergens veilig zouden kunnen vestigen in El Salvador. Hun algemene bewering in de verzoekschriften dat de commissaris-generaal de werking van de bendes in El Salvador niet kent, kan geen afbreuk doen aan de voorgaande vaststellingen waaruit genoegzaam blijkt dat verzoekers niet aantonen dat zij zouden worden geïsoleerd of vervolgd door de bende bij een terugkeer naar El Salvador.

Volgende motivering in de bestreden beslissing in hoofde van verzoeker, die werd overgenomen in de bestreden beslissing in hoofde van verzoekster, is pertinent, correct en vindt steun in het administratief dossier en wordt, bij gebrek aan een dienstig verweer, integraal overgenomen door de Raad:

“Uit uw verklaringen blijkt dat u vreest voor vervolging in El Salvador omdat bendeleden van de MS aan uw partner gevraagd hebben om jullie appartement te verlaten (CGVS (...), p. 9-10).

Jullie appartement heeft een goede ligging, op de bovenste verdieping en met een belangrijk uitzicht (CGVS (...), p. 13; CGVS (...), p. 10).

(...)

U heeft immers niet aannemelijk gemaakt dat u en uw gezin heden geïmagineerd zouden worden door benadeelden van de MS in El Salvador. Uit jullie verklaringen blijkt namelijk niet dat u of uw partner problemen hebben gekend nadat jullie het appartement dat jullie huurden, verlaten hebben op 7 april 2019. Het is uiteraard erg en verwerpelijk dat u en uw gezin jullie appartement moesten verlaten en op zoek moesten naar een andere woonplaats; uit uw verklaringen blijkt echter niet dat dit voor jullie niet redelijk of niet mogelijk was. Jullie hebben geen problemen gekend toen jullie enkele dagen terug bij uw moeder woonden; ook niet toen u in de hotels sliep of toen jullie gedurende een maand bij een kennis in La Libertad verbleven (CGVS (...) p. 12-13) Uit uw verklaringen blijkt eveneens dat u geen problemen heeft gekend gerelateerd aan uw werk, terwijl u nog bent gaan werken in werken in San Salvador op 23 april 2019 (CGVS (...), p. 8). U, noch uw partner slagen erin te duiden waarom jullie niet bij uw familie in de Kolonia Malaga zouden kunnen wonen (CGVS (...), p. 21). Uit uw verklaringen blijkt namelijk dat u tot in 2016 altijd bij uw moeder in de Kolonia Malaga heeft gewoond (CGVS (...), p. 4-5). Uzelf heeft nooit problemen gehad met benadeelden toen u in Kolonia Malaga woonde (CGVS (...), p. 12). Ook na uw verhuis kwam uw gezin regelmatig in de Kolonia Malaga, uw dochter ging daar namelijk naar de crèche (CGVS (...) p. 9). Uw familie, die heden nog in Kolonia Malaga wonen, kennen daar evenmin problemen (CGVS (...), p. 5; CGVS (...), p. 9). De benadeelden zijn volgens uw eigen verklaringen niet op de hoogte wie uw familie is (CGVS (...), p. 12). Uw partner kan evenmin redenen opnoemen waarom jullie niet bij jullie familie in El Salvador zouden kunnen wonen (CGVS (...), p.21). Bovendien verklaarde uw partner dat jullie weldegelijk nog in El Salvador zouden kunnen wonen indien jullie een geschikt appartement adden gevonden (CGVS (...), p. 20). De uitleg van uw partner dat jullie geen huurhuis konden vinden dat jullie konden betalen, is niet aannemelijk aangezien jullie 3000 dollar ter beschikking hadden om vliegtickets te kopen (CGVS (...), p. 19). Hiermee geconfronteerd stelt uw partner dat jullie toen nog niet alle inboedel verkocht hadden en dat jullie te weinig tijd hadden om een andere woning te zoeken, een verklaring die in casu niet als verschoningsgrond kan dienen (CGVS (...), p. 19-20).

Voorts blijkt dat uw partner haar familie geen problemen met benadeelden na jullie vertrek (CGVS (...), p. 6). Dit is des te meer opmerkelijk aangezien de familie van uw partner in hetzelfde condominium woont, met name in het appartement onder dat van jullie (CGVS (...), p. 6-7). Indien de benadeelden jullie daadwerkelijk zouden viseren omdat jullie de inboedel uit het appartement hebben verkocht, is het weinig waarschijnlijk dat ze niet bij haar familie naar jullie op zoek zouden zijn gaan (CGVS (...), p. 14; CGVS (...), p. 6, 21).

Uit uw verklaringen blijkt aldus niet dat u en uw gezin heden geïmagineerd worden door benadeelden van de MS in El Salvador. Er moet dan ook worden gesteld dat u op basis van het verliezen van uw huurhuis omwille van bedreigingen door benadeelden geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet aannemelijk maakt.

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande conclusie niet wijzigen. Uw paspoort en identiteitskaart en deze van uw partner hebben louter betrekking op uw identiteit. De klachtenbrieven bevestigen dat u klacht bent gaan neerleggen omdat u door benadeelden bedreigd werd om uw huurhuis te verlaten, hetgeen op zich niet betwist wordt. De nieuwsartikelen hebben geen betrekking op uw persoonlijke situatie; u noch uw familieleden worden hierin vermeld (CGVS (...), p. 4). Er kan uit de door u neergelegde documenten aldus geen informatie worden afgeleid met betrekking tot een eventuele band tussen uw problemen en de criteria van de Vluchtelingenconventie of met betrekking tot de ernst van de door u aangehaalde problemen.”

Op basis van de beschikbare landeninformatie, kan verder niet worden aangenomen dat elke Salvadoraan die terugkeert louter omwille van deze terugkeer een reëel risico loopt op vervolging dan wel op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet. De terugkeer naar El Salvador blijkt immers een complex gegeven dat door vele factoren wordt beïnvloed waaronder uiteraard het profiel van de verzoeker om internationale bescherming zelf, de achterliggende redenen van zijn vertrek, de duur van het verblijf in het buitenland en het land waar hij verbleven heeft. Er moet een onderscheid worden gemaakt tussen terugkeerders die reeds problemen kenden voor hun vertrek uit El Salvador en de andere terugkeerders. Voorts is onder meer ook duidelijk dat een verblijf in landen waar de El Salvadoraanse bendes actief zijn (de Verenigde Staten, naburige landen, ...) en de eventuele rol van de terugkeerder bij deze bendes in het buitenland – of in El Salvador zelf voor het vertrek – belangrijk is bij het beoordelen van het risico in geval van terugkeer. Een individuele beoordeling blijft dan ook noodzakelijk.

De Raad stelt in dit verband vooreerst vast dat uit het administratief dossier blijkt dat verzoekers van deze vrees geen gewag hebben gemaakt in de loop van de administratieve procedure.

Verzoekers' verblijf in België voor de duur van hun asielpcedure resulteert als dusdanig niet in bijzondere kenmerken waardoor zij identificeerbaar zouden zijn als personen die in het buitenland hebben verbleven.

De Raad betwist verder niet dat verzoekers bij terugkeer te maken kunnen krijgen met beroving of afpersing, maar dit betreft een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen waarmee veel Salvadoranen worden geconfronteerd, ongeacht hun migratieverleden. Dit risico op beroving of afpersing verschilt niet van het risico waar ook andere Salvadoranen, met of zonder migratieverleden, in het algemeen aan worden blootgesteld. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met beroving of afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet aan te tonen. Bovendien bereikt een wijdverspreide praktijk van beroving of afpersing als dusdanig niet het vereiste minimumniveau van ernst om als een daad van vervolging in de zin van artikel 48/3 of als foltering, onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in de zin van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet te kunnen worden aangemerkt. Het geheel van verzoekers' individuele omstandigheden en de algemene situatie in El Salvador in acht genomen, besluit de Raad dat verzoekers niet concreet aannemelijk maken dat ze ernstige problemen riskeren bij terugkeer naar El Salvador omwille van het feit dat ze in het buitenland hebben verbleven en moeten terugkeren naar hun land van herkomst.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoekers een gegronde vrees voor vervolging koesteren in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.4. In zoverre verzoekers zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroepen op hun asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen. Zij tonen niet aan dat zij in aanmerking komen voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet.

Waar verzoekers nog aanvoeren dat zij door de huidige COVID-19 crisis bij een terugkeer naar El Salvador geen werk zullen hebben en niet de noodzakelijke medische zorg zullen krijgen indien zij besmet worden met deze ziekte, merkt de Raad op dat dit element niet relevant is aangezien er geen sprake is van een actor in de zin van artikel 48/5, § 1, van de Vreemdelingenwet

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een "*ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict*".

Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, *Diakité*, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji*, pt. 43).

Gelet op het geheel van de landeninformatie die door de commissaris-generaal en verzoekers ter beschikking werd gesteld, wordt niet betwist dat het bende-gerelateerd geweld in El Salvador wijdverspreid en bijzonder ernstig is.

De bendes maken zich schuldig aan crimineel geweld en er is ook politieel geweld dat uitgaat van Salvadoraanse overheden. Verder is er sprake van geweld tussen bendes onderling, enerzijds, en confrontaties tussen bendes en de Salvadoraanse overheden, anderzijds.

Daargelaten de vraag of dit geweld kadert in een binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, blijkt uit de beschikbare landeninformatie evenwel dat het geweld in El

Salvador, hoe wijdverspreid ook, in wezen doelgericht en geïndividualiseerd is. Zo stelt UNHCR dat “*most if not all violence in Salvadorian society is discriminate, targeting specific individuals or groups of individuals for specific reasons*” (UNHCR *Guidelines*, p. 44-45). Dit wordt beaamd in het rapport “*An atomised crisis Reframing displacement caused by crime and violence in El Salvador*” van september 2018, opgesteld door het Refugee Law Initiative van de universiteit van Londen, waarin het geweld door de bendes als “*highly targeted and individualized*” wordt gekenmerkt. Het geweld dat wordt gebruikt door bendes en de Salvadoraanse overheden viseert aldus duidelijk welbepaalde personen of groepen van personen voor een welbepaalde reden of doel, zoals hoger vermeld (COI Focus 12 oktober 2020, p. 14-24; UNHCR *Guidelines*, p. 28 e.v.). Het hoge aantal moorden waarin dit geweld resulteert, blijkt dan ook voornamelijk het gevolg te zijn van afrekeningen tussen bendeleden dan wel doelgerichte acties door politie en legereenheden, waarbij alle partijen zich schuldig maken aan buitengerechtelijke executies en buitenproportioneel geweld (COI Focus 12 oktober 2020, p. 9-14).

Nergens uit de landeninformatie blijkt dat het geweld in El Salvador resulteert in een hoog aantal burgerslachtoffers die niet specifiek door dit geweld worden geïdiseerd, noch blijkt dat het type wapens dat wordt gebruikt de kans daartoe zou verhogen. Evenmin worden andere methoden of tactieken gebruikt die de kans op dergelijke burgerslachtoffers vergroten of burgers als doel nemen.

De Raad stelt vast dat, ondanks de schade die omstaande derden kan treffen, het geweld in El Salvador aldus doelgericht en niet willekeurig van aard is. Dat het bendegeweld en de campagnes van de Salvadoraanse overheden tegen de bendes soms resulteren in interne ontheemding en beperkte mobiliteit, doet hieraan geen afbreuk.

Het geweld dat de situatie in El Salvador zo kenmerkt moet dan ook veeleer in overweging worden genomen bij een beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, a) en b), van de Vreemdelingenwet, waarbij het aan verzoekers is om een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico te concretiseren. In deze optiek moeten de verzoeken om internationale bescherming van jonge vrouwen, minderjarigen, jongeren en kwetsbare personen met verhoogde aandacht worden onderzocht.

Uit wat hierboven werd besproken, blijkt dat *in casu* geen gegronde vrees voor vervolging noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet aannemelijk werd gemaakt.

Bij gebrek aan willekeurig geweld in El Salvador, is artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet van toepassing.

3.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoekers hebben evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissingen zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken met de rolnummers RvV X en RvV X worden gevoegd.

Artikel 2

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 3

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf maart tweeduizend eenentwintig door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP